

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 104.483 van 7 maart 2002
in de zaak A. 99.457/VII-23.142.**

In zake : 1. Thierry DE L'ESCAILLE,
 2. de v.z.w. DE VLAAMSE LANDEIGENDOM,
 3. Brigitte DE BIDLOT THORN,
 die woonplaats kiezen bij
 advocaten D. en E. RYCKBOST,
 kantoor houdende te OOSTENDE,
 E. Beernaertstraat 80

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
advocaten G. MARTYN, P. DEJONCKHEERE en J. COLPAERT,
kantoor houdende te AVELGEM,
Doorniksesteenweg 82.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Thierry DE L'ESCAILLE, de v.z.w. DE VLAAMSE LANDEIGENDOM en Brigitte DE BIDLOT THORN op 16 januari 2001 hebben ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van het besluit van 10 november 2000 van de Vlaamse regering tot vaststelling van een vergoedingsregeling ter uitvoering van artikel 15, 15bis, 15ter, 15sexties, §§ 1 en 3 en 15septies van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen en tot wijziging van het besluit van 26 mei 2000 van de Vlaamse regering ter uitvoering van sommige artikelen van hetzelfde decreet;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur P. SOURBRON;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 9 januari 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 31 januari 2002;

Gehoord het verslag van Staatsraad R. STEVENS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat D. RYCKBOST, die verschijnt voor de verzoekende partijen, en van advocaat P. DEJONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur P. SOURBRON;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de verzoekende partijen, na het indienen van het verzoekschrift tot schorsing, nog een stuk hebben neergelegd, getiteld : “Hof van Justitie - prejudiciële vragen”; dat dit niet in de procedureregeling opgenomen stuk uit de debatten moet worden geweerd;

Overwegende dat de verwerende partij opwerpt dat de vordering niet ontvankelijk is; dat er vooralsnog geen noodzaak bestaat om over de opgeworpen excepties uitspraak te doen; dat een onderzoek van en een uitspraak over die excepties zich slechts zouden opdringen indien zou blijken dat de grondvoorwaarden voor schorsing vervuld zijn;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat het bestreden besluit er in essentie toe strekt, een regeling in te voeren waardoor de landbouwers vergoed worden voor de inkomstenverliezen die het gevolg zijn van de bij decreet van 11 mei 1999 tot wijziging van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen en tot wijziging van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning, en het decreet van 3 maart 2000 houdende wijziging van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen, opgelegde verscherpte

milieunormen inzake bemesting en het gebruik van bestrijdingsmiddelen op kwetsbare cultuurgronden;

Overwegende, wat de tweede schorsingsvoorwaarde betreft, dat de drie verzoekende partijen zich er in essentie over beklagen dat ten gevolge van de decretaal opgelegde strengere normen inzake bemesting hun gronden (de eerste verzoeker en de derde verzoekster) of de gronden van haar leden (de tweede verzoekende partij) ongeschikt worden voor het normale gebruik ervan, en dat de bestreden vergoedingsregeling dit op een ontoereikende wijze vergoedt;

Overwegende dat, met de verwerende partij, dient te worden vastgesteld dat de ingeroepen nadelen op de eerste plaats een gevolg zijn van de bij decreet opgelegde verscherpte milieunormen voor kwetsbare cultuurgronden; dat het bestreden besluit precies een vergoedingsregeling instelt om die gevolgen ongedaan te maken, of minstens te milderen, weze het dat die regeling volgens de verzoekende partijen te kort schiet; dat in geval van schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit hoe dan ook de bedoelde decretale regeling in voege blijft, terwijl de vergoedingsregeling wordt opgeschort; dat de aangevoerde nadelen niet voortvloeien uit de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit en de schorsing van de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit de door de verzoekende partijen aangevoerde nadelen niet kan wegnemen ; dat dienvolgens aan de desbetreffende schorsingsvoorwaarde niet is voldaan;

Overwegende dat bijgevolg niet moet worden ingegaan op het ter terechtzitting geformuleerd verzoek om m.b.t. de verenigbaarheid van de bestreden regeling met het communautair recht aan het Hof van Justitie twee prejudiciële vragen te stellen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zeven maart tweeduizend en twee, door :

de H.	R. STEVENS,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr.	A. WIJNANTS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

R. STEVENS.